

sig, at der nu var eller med Bøthed kunde tilvejebringes et Flertal for en Ændring af Grundlovens § 32, fordi der var allerede et Mindretal paa noget over 40 Medlemmer, som havde erklæret sig rede til at gaa til en Grundlovsændring. Ja, men det siger jo overmaade lidt, at man er rede til at gaa til en Grundlovsændring, naar der ikke er sagt det allerfjerneste om, i hvilken Retning denne skulde gaa, og hvad den skulde gaa ud paa. Det staar fremdeles hen, om man vilde forandre Grundloven i den Retning, at Vælgerantallet skulde være det afgørende, i Stedet for Indbyggerantallet, og for saa vidt det sidste skulde lægges til Grund, om man da vilde have Tallet sat til 16—18—20 eller 25,000. Mulig vilde der vise sig et vist Antal Medlemmer for enhver af disse Løsninger, saa at vi atter, som saa ofte før i denne Sag, stod med en Række Mindretal, men ikke med et jamlet Flertal. Under disse Omstændigheder anser jeg det ligeledes for høist usikkert, om det virkelig kan siges, eller rettere, jeg anser det for sikkert, at det ikke kan siges, at der er et saadant sikkert Flertal, at man rolig kan fride til en Grundlovsændring. Men under alle Omstændigheder er det mit Ønske, at dersom der skulde blive Tale om en Grundlovsændring, som jo ikke kan gennemføres før nyt Valg, der da maa være sitret Kjøbenhavn og Frederiksberg et større Antal Repræsentanter i denne Sal, end de have nu, og det er det, der sker ved det foreliggende Lovforslag. En Forandring af Grundlovens § 32 vil være lige saa nær, naar dette Forslag bliver til Lov, som den er i dette Øjeblik, og vil kunne foreligge lige saa hurtigt, dersom der bliver en tilstrækkelig Stemning og et overvejende Flertal derfor i dette Ting. Men saa meget er sikkert, at Kjøbenhavn-Frederiksberg kan lægge et betydelig tungere Vød i Vægtstaaalen ved dette Forslags Vedtagelse end efter den nu bestaaende Lov.

Over for de to af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) stillede Forslag stuar jeg ganske modsat den ærede sidste Taler. Jeg kan ikke stemme for det første, men efter hvad der alt er fremkommet fra anden Side, skal jeg blot indskrænke mig til at bemærke, at det efter min Mening paa ingen Maade kan gaa an at begrænse den vedtagne Lov til en bestemt nærliggende Datum, da vi jo ikke have den fjerneste Sikkerhed for, at det til det Tidspunkt vil lykkes at faa den ny Lov sat igennem, og da vi sandsynligvis saa vilde falde tilbage paa den nu bestaaende Lov. Dette sidste var nu ganske vist noget, som

den ærede Forslagsstiller formodentlig ikke anser for saa uheldigt, fordi det vilde lægge et stærkt Tryk paa Tingene. Ja, var det foreslaet, at denne Lov skulde komme til Revision inden den foreslaede Datum, var Sagen en anden, men det foreslaas jo udtrykkelig at sætte Grænsen for Lovens Gyldighed til denne bestemte Datum. Det kan jeg for mit Vedkommende aldeles ikke være med til. Derimod kan jeg meget godt gaa med til det andet Forslag at ændre Lovens Titel til den her foreslaede, fordi den i Virkeligheden kun udtrykker det, som har været vor Tanke med Gennemførelsen af det foreliggende Forslag. Jeg anser det fremdeles efter Vedtagelsen af dette Forslag for overvejende sandsynligt, at der om ikke saa lang Tid — efter min Mening efter Folketællingen Aar 1900 — vil blive Spørgsmaal om, hvorvidt man kan blive staaende ved det nu vedtagne, eller om man ikke maa gaa videre, eller ogsaa gaa til en Grundlovsændring, og jeg anser det endvidere for ret sandsynligt, at vi i saa Fald næst ville komme til en Ændring af Grundlovens § 32, hvorved man paa den ene eller anden Maade naar et Resultat, som vil staa i nogenlunde nær Overensstemmelse med det foreliggende Forslag. Jeg skal derfor ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) stemme for det andet af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag og antager, at andre, der mene som jeg i dette Spørgsmaal, vilke gøre ligesaa.

Berntsen: For denne Forhandling slutter, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle ganske faa korte Bemærkninger. Jeg vil begynde med at indrømme, at det ærede Mindretal har gjort alt, hvad der stod i dets Magt for at strue denne Sag op til et stort politisk Nummer. Det ærede Mindretal har ikke sparet paa Anstrengelser for at trænere denne Sag, og der er faldet mange og stærke Ord under Debatten. Det ærede Mindretal har jo ogsaa søgt at omgive sig med en vis Nimbus, derved at det har faaet Folketingets tidligere højtærede Formand, det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgskro), til at staa som dets Ordfører i denne Sag. Men det forekommer mig, at Mindretallet kunde have paaskønnet denne Ære lidt mere, end det har gjort, for der har jo været en paafaldende Weltalenhed hos næsten alle det ærede Mindretals Medlemmer. Man plejer ellers i Reglen, naar man har en Ordfører, hvis Ord man kan give sin Tilslutning, saa hovedsagelig at lade ham tale; men Mindretallet har jo haft en saadan Øyst til at tale om